

③ CLEMENT MAROT (1496 – 1544) EPÎTRE AU ROI

J'avais un jour un valet de Gascogne,
Gourmand, ivrogne, et assuré menteur,
Pipeur, larron, jureur, blasphémateur,
Sentant la hart de cent pas à la ronde,
Au demeurant, le meilleur fils du monde...

Ce vénérable hillot fut averti
De quelque argent que m'aviez départi,
Et que ma bourse avait grosse apostume;
Si se leva plus tôt que de coutume,
Et me va prendre en tapinois icelle;
Puis la vous mit très bien sous son aisselle,
Argent et tout, cela se doit entendre,
Et ne crois point que ce fût pour la rendre,
Car onques puis n'en ai ouï parler.

.....

Finablement, de ma chambre il s'en va
Droit à l' étable, où deux chevaux trouva;
Laisse le pire, et sur le meilleur monte,
Pique et s'en va. Pour abrégér le conte,
Soyez certain qu'au sortir dudit lieu
N'oublia rien, fors à me dire adieu.....

③ க்ளேமர் மரோ (1496 – 1544) மன்னருக்கு மடல் (கொள்ளையடிக்கப்பட்டது பற்றி)

கஸ்கோஞ் மாவட்டத்திலிருந்து வந்த ஒருவன் முன்பு
என்னிடம் பணியாளாக வேலை செய்து கொண்டிருந்தான்
சாப்பாட்டுராமன், குடிகாரன், பச்சைப்புளுகன்
ஏமாற்றுப்பேர்வழி, திருடன், பொய்சத்தியம் செய்பவன்
தடிப்பாகப் பேசுபவன், காத தூரத்தில் வரும்போதே
அவனிடம் பிண நாற்றம் அடிக்கும்.
மற்றபடி ரொம்பத்தங்கமானவன்.....

நீங்கள் எனக்களித்த வெகுமதியால்
என் பண்பெட்டி முழுவதும் நிரம்பியிருக்கிறது
என்பது இந்தப்புண்ணியவானுக்குத் தெரிந்துவிட்டது
அவ்வளவுதான், வழக்கத்தைவிட வெகுமுன்பாகவே எழுந்தான்
என்னுடைய மேற்படி பண்பெட்டியை
யாருக்கும் தெரியாமல் எடுத்துக்கொண்டான்
அது போதாதென்று அத்துடன் மற்ற எல்லாவற்றையும் கூடத்தான்
பின்னால் இவற்றை என்னிடம் திருப்பிக்கொடுக்கும்
எண்ணம் இருக்கும் என்று நினைக்கஇடமில்லை
காரணம் போனவன் போனவன்தான், அதன்பின்
அவனைப்பற்றி ஒன்றுமே தகவல் இல்லை.

.....

எல்லாம் முடிந்தபிறகு அவன் என் அறையிலிருந்து
நேராக குதிரை லாயத்திற்குச் சென்றான்.
அங்கு இருந்த இரண்டு குதிரைகளில்
மோசமானதை விட்டுவிட்டு, மிகநல்ல குதிரையில் ஏறி
அதைக் கிளப்பிக் கொண்டு விட்டான் சவாரி.
கதையை வளர்த்து வானேன்
அவன் இங்கிருந்து புறப்பட்டுச் செல்லும்போது
எது ஒன்றையும் மறக்கவில்லை
போய் வருகிறேன் என்று என்னிடம் சொல்லிக் கொள்வதைத் தவிர.....
